

cedens, som kunde faae meget betænkelige Consequenter. Det foreliggende Forslag seer ud som en Besparelse; det seer ud, som om der skulde kunne bespares 2 Secondlieutenantspladser i Artilleriet, og, som om de Penge, som indkom ved denne Besparelse, skulde anvendes til at forbedre Gagerne for 6 andre, saaledes at der endnu blev en lille Besparelse tilovers; dette er aldeles ikke Tilfældet. Ved det foreliggende Forslag spares der aldeles Intet; det er tværtimod en Forøgelse, som forøvrigt ikke er af stor Betydning. Jeg anfører blot dette, for at det skal sees under sit rette Lys. Artilleriebrigaden er normeret med 12 Secondlieutenantspladser, og den Gang, dette Forslag til Finantsloven blev udarbejdet i Krigsministeriet, var der desuden 10 overcomplete Secondlieutenanter, altsaa ialt 22. I Mellemtiden er der forefaldet et Avancement, hvorved een af dem er oprykket, og der er saaledes 12, som staae i Nummer, og 9, som staae overcomplete, istedetfor at der i Forslaget til Finantsloven er optaget 22, 12 i Nummer og 10 overcomplete. Der er altsaa en Gage, som ikke vil blive anvendt og følgelig vil blive bespart, men dette er aldeles afhængigt af det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand har stillet. Efter disse forudstillede Bemærkninger, skal jeg endnu anføre med Hensyn til de omhandlede Officerers Stilling, at de bleve udnævnte til Elever i den kgl. militære Højskole i August Maaaned 1846, og samtidigt dermed bleve de udnævnte til Secondlieutenanter à la suite i Artilleriet uden Anciennetet. Da Krigen udbrød i 1848, sendtes de til Armeen, uden at have underkastet sig Dprykningsexamen og tillagdes Anciennetet fra 1ste August 1846, det vil sige, en saadan Anciennetet reserveredes dem for det Tilfælde, at de i sin Tid absolverede Afgangsexamen. Paa Grund af Krigen blev denne Afgangsexamen ikke afholdt i 1850; desuagtet blev der vist dem den Faveur, at, de tillagdes Premierlieutenants-Charakter med Anciennetet fra 1ste Mai 1850, nemlig fra den Dag, da Afgangsexamen under sædvanlige Forhold kunde have været afholdt, og hvorved de maatte kunde have bestaaet, men hvorom man naturligvis isorveien ikke kunde have nogen Sik-

kerhed. Den Anciennetet, der, som bemærket, i sit Væsen var en reserveret Anciennetet, blev senere endnu udstrakt, idet der reserveredes dem Anciennetet af 1ste Novbr. 1849, altsaa foran de veltjente og lange tjente Underofficerer af Artilleriet, som under 28de Marts 1848 vare udnævnte til Secondlieutenanter, og under 25de Novbr. 1849 vare avancerede til Premierlieutenanter. I Marts Maaaned d. N. vare de fornævnte 6 Artilleriofficerers Studier fuldendte, og efter bestaaet Afgangsexamen ansattes de den 24de Marts i de vacante Pladser ved Artilleriet. De saaledes afgaaede Officerer vare 11 i Tallet, og ved Artilleriebrigaden var der kun 5 Premierlieutenantspladser vacante. Til at oprette nye Pladser, fandt Ministeriet ligesaa lidet Anledning, som disse 6 Officerer havde noget Krav paa strax at erholde et virkeligt Nummer. Det er kun paa disse 2 Faveur, som ere udviste imod dem, at man nu vil begrunde det Netskrav, at der ogsaa tilkommer dem Gage. Der eksisterer ingen Bestemmelse, som hjemler dem Krav paa høiere Charakter eller Anciennetet, saalænge de ere Højskoleelever; at de desuagtet have faaet en saadan Charakter, er en Naade-sag. Dersom der i 4 Aar ingen Udnævnelse af de tidligere omtalte til Officerer forfremmede Underofficerer havde fundet Sted i Artilleriets subalterne Classer, vilde der i dette Foraar have været 8 eller 9 Premierlieutenantsnummere vacante, og 3 eller 2 af de Bestaaede vilde saaledes være komne i det samme Tilfælde som nu. Allerede dette viser, at en Klage over Forurettelse er ugrundet. Selv om Krigsbestyrelsen kunde have forsvaret at holde samtlige vacante blevne Premierlieutenantspladser ledige i 4 Aar, for deri at indsatte de Højskoleelever, som vare begunstige med betinget Anciennetet, betinget af, at de bestode ved Afgangsexamen, saa vilde der dog for nogle af de Bestaaede, nemlig de mindst heldige, have fundet den Udsættelse Sted, som der nu klages over. Reservationen var ikke alene knyttet til Absolveringen af Examen, men ogsaa til de Pladser, som til den Tid maatte være vacante. Der findes flere udtrykkelige Bestemmelser, saavel fra Krigsaarene som fra ældre Tid, hvori der